

његови сарадници, док Аустрију драма једна од највећих афера због начина на који је продат први српски мобилни оператер? И зашто овде никоме није сумњиво што је пре десетак дана у Словенији за корупцију и намештање послова осуђен Иван Зидар, власник компаније СЦТ која је у Београду учествовала у изградњи Моста на Ади, а требало је да гради и приступне саобраћајнице?

МОБТЕЛ Сви учесници продаје српског Мобтела изашли су са добитком. Србија је, продајом ове компаније норвешком Теленору приходовала 1,2 милијарде евра за буџет, аустријски милијардер Мартин Шлаф и његови сарадници овајдили су се за најмање 200 милиона евра, Телеком Аустрија је добио лиценцу за трећег оператора у Србији, а ни Богољуб Карић по свему судећи није остао празних руку, мада се и даље спекулише колико је добио од Мартина Шлафа приликом продаје свог удела у Мобтелу. Мада постоје и неке индиције да Карић није ни имао удео у Мобтелу па га тако није ни могао продати Шлафу. Све ово претходних недеља објавили су аустријски економски недељници.

Са друге стране, Тихомир Живановић, некадашњи члан Комисије за утврђивање власничких односа у Мобтелу, који је медијима у Аустрији и проследио документа о могућој корупцији и злоупотреби, каже за НИН да је исте папире претходно послао свима у Србији. Он тврди да је овом приватизацијом буџет Србије оштећен за најмање 357,9 милиона евра колико је исплаћено предузећу Холден хурст са Кипра, а иза кога стоји Мартин Шлаф.

Живановић тврди да постоје докази да је фирма Систем браћа Карић-БК трејд, фантомско предузеће које никада није ни постојало, те тако ово предузеће Богољуба Карића никада није ни могло да буде сувласник Мобтела. Ово поткрепљује дописом из Москве у коме се види да у тамошњем регистратору не постоји фирма регистрована под овим именом. Тако, Карић свој непостојећи удео у Мобтелу није

ГДЕ ИМА ДИМА, ИМА И ВАТРЕ

И као што се не може сазнати шта је са разрешењем 24 приватизације, барем док Дежер не реагује, тако се још увек не зна ко су учесници афере Дајмлер. Готово три године након што су у немачком Мерцедесу признали да су подмићивали државне службенике више од 20 земаља, међу којима је и Србија, јавност код нас и даље не зна ко је и за колико оштетио државни буџет незаконитом куповином 52 ватрогасна возила од ове компаније? Без обзира на то што су надлежни још пре годину дана најављивали да је истрага при крају и да ће убрзо уследити хапшења, до тога ни до данас није дошло. Можда зато што нас Европа за ово још увек није притисла.

могао продати аустријском бизнисмену Мартину Шлафу, а овај касније није имао право да на тај начин добије 30 одсто удела у новооснованом Моби 063, колико му је држава дала када је одлучила да ликвидира постојећи Мобтел и уместо њега оснује ново предузеће.

Ни то, међутим, као ни међусобне оптужбе Млађана Динкића и Богољуба Карића, у којима Динкић Шлафа назива Карићевим адвокатом, а Карић тврди да је главни актер афере управо Млађан Динкић, нису довољне да надлежни органи истраже да ли је у овој продаји било злоупотреба и ко је у њима учествовао.

У Републичком тужилаштву су се прогласили ненадлежним. Кажу да је то у надлежности Специјалног тужилаштва за организовани криминал. Са друге стране, до закључења овог броја НИН-а од Миљка Радисављевића, специјалног тужиоца, нисмо добили одговоре на питања да ли се у поменутих случајевима води истрага пред овим тужилаштвом, докле је она одмакла и када јавност може очекивати да сазна истину.

Како је НИН-у речено у Агенцији за борбу против корупције поднесак за Мобтел, стигао од Тихомира Живановића, прослеђен је Специјалном тужиоцу још јуна прошле године. На наше питање да ли су се они бавили овом и још неким аферама, међу којима је и „случај“ Ивана Зидара, одговарају да су се сви они десили пре примене

У Савету за борбу против корупције тврде да се сви случајеви корупције заташкавају чим се испостави да је у њих био укључен и неки високи државни чиновник

новог закона и пре оснивања Агенције за борбу против корупције.

Јелисавета Василић, из Савета за борбу против корупције тврди, пак, да Тужилаштво не води истрагу ни о једном од великих коруптивних скандала, јер Србија, како каже, нема независно тужилаштво. „Оно је самостално, али није независно. И зато се сваки такав случај остави у неку фиоку и заташкава од тренутка када се наиђе на високог државног чиновника који је учествовао у корупцији. Ниједно тужилаштво не може радити прескачући предмете, већ по редоследу којим они пристижу. Код нас се међутим, истражује мало једно, мало друго. Такав селективан приступ је прва сумња на корупцију“, каже гђа Василић за НИН.

НАМЕШТАЉКЕ Некако у исто време када је у јавност доспела информација да се коначно води истага о Мобтелу, па макар и у Аустрији, обелодањено је и да је познати словеначки „градитељ“ Иван Зидар осуђен на 17 месеци затвора. Пошто је пре више од године у Немачкој осуђен на казну од милион евра и условну казну од годину и по, и то за корупцију, Зидар је осуђен и у самој Словенији.

И не би ту било ништа спорно да истовремено док су словеначки медији свакодневно извештавали о прљавим Зидаровим пословима, а његово грађевинско предузеће убрзано пропадало, Зидар у Србији није добијао велике послове. Док је у Словенији оптуживан да је намештао тендере и потплаћивао државне службенике, оснивао фиктивне фирме у Србији, Бугарској и БиХ, па крајом идентитета или измишљањем овлашћених лица потписивао уговоре, дотле је код нас побеђивао на тендерима. Најпре у конзорцијуму са аустријским Пором за изградњу Моста на Ади, а касније и самостално на тендеру за приступне саобраћајнице са новобеоградске стране. Тај уговор о градњи касније је раскинут, јер се СЦТ прогласио несолвентним и тражио присилно поравнање својих потраживања. Да није, ко зна колики би цех на крају морала да плати Србија. ■